

Türkiye Cumhuriyeti ile Kore Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Diğer Bazı Hususları Düzenleme Anlaşmasının Onaylanmasının Uygun Bulduğuna Dair Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 25.6.1985 Sayı : 18792)

Kanun No.
3229

Kabul tarihi :
10 . 6 . 1985

MADDE 1. — 24.12.1983 tarihinde Ankara'da imzalanan «Türkiye Cumhuriyeti ile Kore Cumhuriyeti Arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Diğer Bazı Hususları Düzenleme Anlaşması»nın onaylanması uygun bulunmuştur.

MADDE 2. — Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. — Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

TÜRKİYE CUMHURİYETİ İLE KORE CUMHURİYETİ ARASINDA GELİR ÜZERİNDEN ALINAN VERGİLERDE ÇİFTE VERGİLENDİRMEYİ ÖNLEME VE DİĞER BAZI HUSUSLARI DÜZENLEME ANLAŞMASI

TÜRKİYE CUMHURİYETİ
ve
KORE CUMHURİYETİ

Gelir üzerinden alınan vergilerde çifte vergilendirmeyi önleyen ve diğer bazı hususları düzenleyen bir Anlaşma yapmak isteğiyle,

AŞAĞIDAKİ ANLAŞMAYA VARMIŞLARDIR :

Madde 1
KİŞİLERE İLİŞKİN KAPSAM

Bu Anlaşma Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin mukimi olan kişilere uygulanacaktır.

Madde 2
KAVRANAN VERGİLER

1. Bu Anlaşma, hangisinde alındığına bakılmaksızın, her bir Âkit Devlette veya politik alt bölümde, ya da mahallî idarelerde gelir üzerinden alınan vergilere uygulanacaktır.

2. Toplam gelir veya gelirin unsurları üzerinden alınan tüm vergiler, gelirden alınan vergiler olarak kabul edilecektir.

3. Anlaşmanın uygulanacağı şu anda geçerli olan vergiler özellikle :

a) Türkiye'de :

aa) Gelir Vergisi;

bb) Kurumlar Vergisi;

(bundan böyle «Türk Vergisi» denilecektir);

b) Kore'de :

aa) Gelir Vergisi;

bb) Kurumlar Vergisi;

cc) Gelir Vergisine veya Kurumlar Vergisine dayanılarak alınan Oturma Vergisi;

(bundan böyle «Kore Vergisi» denilecektir).

4. Anlaşma, aynı zamanda, mevcut vergilere ilave olarak veya onların yerine alındığı belirlenen veya mevcut vergilere önemli ölçüde benzeyen vergilere de uygulanacaktır. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu Anlaşmanın kapsamına giren vergilere ilişkin mevzuat değişikliklerini birbirlerine bildireceklerdir.

Madde 3 GENEL TANIMLAR

1. Bu Anlaşmada, metin aksini öngörmedikçe :

a) «Türkiye» terimi, Türkiye'nin kanunlarının yürürlükte olduğu sahayı ve aynı zamanda Türkiye'nin üzerinde, uluslararası hukuk uyarınca doğal kaynaklarını arama ve işletme hakkına sahip olduğu kıta sahanlığı dahil olmak üzere, Türkiye Cumhuriyeti egemenlik alanının tümünü ifade eder;

«Kore» terimi, Kore Cumhuriyeti'nin kara sularına bitişik olup, uluslararası hukuk gereğince Kore Cumhuriyeti'nin üstün haklarını Kore Cumhuriyeti Kanunları gereğince icra edebileceği belirlenmiş olan veya bundan sonra belirlenebilecek olan ve deniz yatağını, kıta sahanlığını ve bunların tabii kaynaklarını kapsamına alan her türlü bölge dahil olmak üzere, Kore Cumhuriyeti egemenlik alanının tümünü ifade eder;

b) «Bir Âkit Devlet» ve «diğer Âkit Devlet» terimleri metnin gereğine göre, Türkiye veya Kore anlamına gelir;

c) «Vergi» terimi metnin gereğine göre, bu anlaşmanın 2 nci maddesinde kavranan Türk vergisi veya Kore vergisi anlamına gelir;

d) «Kişi» terimi gerçek kişileri, şirketleri ve vergileme yönünden muhatap alınan kişilerin oluşturduğu diğer bütün kuruluşları kapsamına alır;

e) «Şirket» terimi, her tür tüzelkişi veya vergileme yönünden tüzelkişi olarak muamele gören her tür şahsiyet anlamına gelir;

f) «Kanunî Merkez» terimi, Türkiye yönünden Türk Ticaret Kanununa göre kaydı yapılan hukukî ana merkez ve Kore yönünden Kore mevzuatındaki ana merkez veya üst merkez anlamına gelir;

g) «Vatandaşlar» terimi,

aa) Türkiye yönünden, Türk vatandaşlığını «Türk Vatandaşlık Kanunu» gereğince elde eden bütün gerçek kişileri ve Türkiye'de yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları ve dernekleri;

bb) Kore yönünden, Kore vatandaşlığını haiz olan bütün gerçek kişileri ve Kore'de yürürlükte olan mevzuat gereğince statü kazanan bütün hükmi şahısları, ortaklıkları, dernekleri ve diğer kuruluşları, ifade eder.

h) «Bir Âkit Devletin teşebbüsü» ve «diğer Âkit Devletin teşebbüsü» terimleri sırasıyla, bir Âkit Devletin mukimi tarafından işletilen teşebbüs ve diğer Âkit Devlet mukimi tarafından işletilen teşebbüs anlamına gelir.

i) «Yetkili makam» terimi;

aa) Türkiye yönünden Maliye Bakanı veya onun yetkili temsilcisi;

bb) Kore yönünden Maliye Bakanı veya onun yetkili temsilcisi;

Anlamına gelir;

j) «Uluslararası trafik» terimi, bir Türk veya Koreli teşebbüs tarafından gemi veya uçak kullanmak suretiyle gerçekleştirilen her türlü taşımacılık anlamına gelir; yalnızca Türkiye'nin veya Kore'nin egemenlik alanının içinde gemi ya da uçak işletilmesi kapsam dışındadır.

2. Bir Âkit Devletin bu Anlaşmayı uygulaması bakımından, metin aksini öngörmedikçe, tanımlanmamış her terim, bu Anlaşmaya konu teşkil eden vergilerin yer aldığı Devletin mevzuatında öngörülen anlamı taşır.

Madde 4
MUKİM

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından, «bir Âkit Devletin mukimi» terimi, o Devletin mevzuatı gereğince ikametgâh, ev, kanunî merkez, iş merkezi veya benzer yapıda diğer herhangi bir kriter nedeniyle vergi mükellefiyeti altına giren kişi anlamına gelir.

2. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla bir gerçek kişi her iki Âkit Devlette de mukim olduğunda, bu kişinin statüsü aşağıdaki kurallara göre belirlenecektir :

a) Bu kişi, daimî olarak kalabileceği bir evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir. Eğer bu kişinin her iki Âkit Devlette de daimî olarak kalabileceği bir ev varsa, bu kişi kişisel ve ekonomik ilişkilerinin daha yakın olduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir, (hayatî menfaatlerin merkezi);

b) Eğer kişinin hayatî menfaatlerinin merkezinin yer aldığı Âkit Devlet saptanamazsa veya kişinin her iki Âkit Devlette de daimî olarak kalabileceği bir ev yoksa, bu kişi kalmayı âdet edindiği evin bulunduğu Âkit Devletin mukimi kabul edilecektir.

c) Eğer kişinin her iki Âkit Devlette de kalmayı âdet edindiği bir ev varsa veya her iki Âkit Devlette de böyle bir ev söz konusu değilse, bu kişi vatandaşı bulunduğu Devletin mukimi kabul edilecektir.

d) Eğer kişi her iki Âkit Devletin de vatandaşıysa veya aksine her iki Âkit Devletin de vatandaşı değilse, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

3. 1 inci fıkra hükümleri dolayısıyla gerçek kişi dışındaki bir kişi her iki Âkit Devletin de mukimi olduğunda, Âkit Devletlerin yetkili makamları sorunu 25 inci madde çerçevesinde karşılıklı anlaşmayla çözeceklerdir.

Madde 5
İŞYERİ

1. Bu Anlaşmanın amaçları bakımından «işyeri» terimi, bir teşebbüsün işinin tamamen veya kısmen yürütüldüğü işe ilişkin sabit bir yer anlamına gelir.

2. «İşyeri» terimi özellikle :

- a) Yönetim yerini;
- b) Şubeyi;
- c) Büroyu;
- d) Fabrikayı;
- e) Atölyeyi;

f) Madeni, petrol veya doğal gaz kuyusunu, taş ocağını veya doğal zenginliklerin elde edilmesine yarayan diğer yerleri kapsamına alır.

3. Bir inşaat şantiyesi, bir yapım, montaj veya kurma projesi veya bunlarla ilgili kontrol faaliyetleri yalnızca, bu tür şantiye, proje veya faaliyet, altı ayı aşan bir süre devam ettiğinde bir işyeri oluşturur.

4. Bu maddenin daha önceki hükümleriyle bağlı kalmaksızın, «işyeri» teriminin aşağıdaki hususları kapsamadığı kabul edilecektir.

a) Teşebbüs olanaklarının yalnızca malların veya ticarî eşyanın depolanması, teşhiri veya teslimi amacıyla kullanılması;

b) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca depolama, teşhir veya teslim amacıyla tutulması;

c) Teşebbüse ait mal ve ticarî eşya stoklarının yalnızca bir başka teşebbüse işlettilmesi amacıyla elde tutulması;

d) İşe ilişkin sabit bir yerin yalnızca teşebbüse mal veya ticarî eşya satın alma veya bilgi toplama amacıyla elde tutulması;

e) İŖe iliŖkin sabit bir yerin teŖebbüs için yalnızca, hazırlayıcı veya yardımcı karakter taŖıyan bir iŖin yapılması, bilgi toplanması, bilimsel araŖtırma yapılması veya benzeri faaliyetlerin ifa edilmesi kaydıyla elde tutulması;

f) İŖe iliŖkin sabit bir yerin yalnızca, (a) ile (e) bentleri arasında bahsedilen faaliyetlerin bir veya birkaçını bir arada icra etmek için elde tutulması; ancak bu faaliyetlerin bir arada icra edilmesi sonucunda kendini gosteren toplu faaliyetin hazırlayıcı veya yardımcı karakterde olması Ŗarttır.

5. 1 inci ve 2 nci fıkra hukmleriyle bağlı kalınmaksızın, bir kiŖi 6 ncı fıkra hukmnn uygulanacağı bağımsız nitelikteki acente dıŖında bir kit Devlette diğer kit Devletin teŖebbüsü namına hareket ederse, aŖaėıdaki Ŗartlarla bu teŖebbüs, ilk bahsedilen Devlette bu kiŖinin gerekleŖtirdiėi her türlü faaliyet dolayısıyla bir iŖyerine sahip kabul edilecektir.

a) Eğer bu kiŖi, iŖe iliŖkin sabit bir yerden yrtlebiyecek 4 nc fıkrada belirtilen türden faaliyetlerle sınırlı olmamak üzere, o Devlette teŖebbüs adına mukavele akdetme yetkisine sahip olur ve bu yetkisini mutaden kullanırsa iŖyerinin varlığı kabul edilecektir. Ancak anılan fıkra hukm çerçevesinde iŖe iliŖkin sabit bir yerden yürütülen faaliyetler, bu yeri bir iŖyeri haline getirmeyecektir; veya

b) Eğer bu kiŖi, böyle bir yetkisi olmamasına rağmen, teŖebbüs adına sürekli olarak sevk ettiği mallardan veya ticarî eŖyadan ilk bahsedilen Devlette mutaden mal veya ticarî eŖya stoku bulundurursa, iŖyerinin varlığı kabul edilecektir.

6. Bir teŖebbüs bir kit Devlette iŖlerini yalnızca, kendi iŖlerine olağan Ŗekilde devam eden bir simsar, bir genel komisyon acentesi veya bağımsız statüde diğer herhangi bir acente vasıtasıyla yrttği için o Devlette bir iŖyerine sahip kabul olunmayacaktır.

7. Bir kit Devletin mukimi olan bir Ŗirket, diğer kit Devletin mukimi olan veya diğer kit Devlette ticarî faaliyette bulunan bir Ŗirketi kontrol eder, ya da onun tarafından kontrol edilirse (bir iŖyeri vasıtasıyla veya diğer bir Ŗekilde), bu Ŗirket diğeri için iŖyeri oluŖturmayacaktır.

Madde 6

GAYRİMENKUL VARLIKLARDAN ELDE EDİLEN GELİR

1. Gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelir (tarım ve ormancılıktan elde edilen gelir dahil), bu varlığın bulunduğu kit Devlette vergilendirilebilir.

2. «Gayrimenkul varlık» terimi, bahse konu varlığın yer aldığı kit Devletin mevzuatına göre tanımlanacaktır. Terim, her halkrda gayrimenkul varlığa müteferri varlıkları, tarım ve ormancılıkta kullanılan araçları ve hayvanları, her eŖit dalyanları, özel hukuk hükümlerinin uygulanacağı gayrimenkul mülkiyetine iliŖkin hakları, gayrimenkul intifa haklarını ve maden ocaklarının, kaynakların ve diğer doğal kaynakların iŖletme hakkından veya iŖletilmesinden doğan sabit, ya da deėiŖken demeler üstündeki hakları kapsayacaktır; gemiler, vapurlar ve uçaklar gayrimenkul varlık sayılmayacaktır.

3. 1 inci fıkra hükümleri, gayrimenkul varlığın doğrudan kullanımından, kiralanmasından veya diğer herhangi bir Ŗekilde kullanımından elde edilen gelire de uygulanacaktır.

4. 1 inci ve 3 nc fıkra hükümleri aynı zamanda, bir teŖebbsn gayrimenkul varlıklardan elde ettiği gelir ile serbest meslek faaliyetlerinin icrasında kullanılan gayrimenkul varlıklardan elde edilen gelire de uygulanacaktır.

Madde 7

TİCARİ KAZANÇLAR

1. Bir kit Devlet teŖebbsne ait kazanç, söz konusu teŖebbüs diğer kit Devlette yer alan bir iŖyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunmadıkça, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer teŖebbüs yukarıda bahsedilen Ŗekilde ticarî faaliyette bulunursa, kazanç bu diğer Devlette, iŖyerine atfedilebilen miktarla sınırlı olmak üzere, vergilendirilebilir.

2. 3 üncü fıkra hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsü diğer Âkit Devlette yer alan bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunduğu anda, bu işyerine her iki Âkit Devlette de, eğer bu işyeri aynı veya benzer koşullar altında, aynı veya benzer faaliyetlerde bulunan tamamen aynı ve bağımsız bir teşebbüs olsaydı ve işyerini oluşturduğu teşebbüsten tamamen bağımsız nitelik kazansaydı, ne kazanç elde edecek idiyse, böyle bir kazanç atfedilecektir.

3. İşyerinin kazancı belirlenirken, işyerinin bulunduğu Devlette veya başka herhangi bir yerde yapılan ve yönetim ve genel idare giderlerini de kapsamına alan, işyerinin amaçlarına uygun düşen giderlerin indirilmesine müsaade edilecektir. Bununla beraber, işyeri tarafından teşebbüsün anamerkezine veya başka herhangi bir bürosuna yapılan gayrimaddî hak bedeli, faiz komisyon şeklindeki veya diğer benzeri şekillerdeki ödemeler gider olarak indirilemeyecektir.

4. İşyeri tarafından teşebbüs adına yalnızca mal ve ticarî eşya alınması dolayısıyla doğan hiçbir kazanç, bu işyerine atfedilmeyecektir.

5. Kazanç, bu Anlaşmanın başka maddelerinde düzenlenen gelir unsurlarını da kapsamına aldığı anda, o maddelerin hükümleri bu madde hükümlerinden etkilenmeyecektir.

Madde 8

GEMİCİLİK VE HAVA TAŞIMACILIĞI

1. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmeciliğinden elde ettiği kazanç bu Devlette vergilendirilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümleri, aynı zamanda, bir ortaklığı, bir bağlı işletmeye veya uluslararası işletilen bir acentaya katılma dolayısıyla elde edilen kazançta da uygulanacaktır.

3. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün uluslararası trafikte gemi veya uçak işletmesi durumunda, eğer bu Türkiye'nin bir teşebbüsü ise, aynı zamanda Kore katma değer vergisinden de muaf tutulacak; eğer bu Kore'nin bir teşebbüsü ise, Türkiye'de bundan böyle yürürlüğe girebilecek olan Kore katma değer vergisinin benzeri her türlü vergiden muaf tutulacaktır.

Madde 9

BAĞIMLI TEŞEBBÜSLER

1. a) Bir Âkit Devlet teşebbüsü doğrudan veya dolaylı olarak diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığı anda veya,

b) Aynı kişiler doğrudan veya dolaylı olarak bir Âkit Devlet Teşebbüsünün ve diğer Âkit Devlet teşebbüsünün yönetim, kontrol veya sermayesine katıldığı anda ve her iki halde de, iki teşebbüsün ticarî ve mali ilişkilerinde oluşan veya empoze edilen koşullar, bağımsız teşebbüsler arasında oluşması gereken koşullardan farklılaştığında, olması gereken; fakat bu koşullar dolayısıyla kendini göstermeyen kazanç, o teşebbüsün kazancına eklenip vergilendirilebilir.

Madde 10

TEMETTÜLER

1. Bir Âkit Devletin mukimi olan bir şirket tarafından diğer Âkit Devlet mukimine ödenen temettüleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber söz konusu temettüleri, ödemeyi yapan şirketin mukimi olduğu Devletçe de kendi mevzuatına göre vergilendirilebilir; ancak kendisine ödemedeki bulunan kişi temettüsünün gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki oranları aşamayacaktır :

a) Gerçek lehdar, temettüyü ödeyen şirketin sermayesinin doğrudan doğruya en az % 25'ini elinde tutan bir şirket ise (ortaklıklar hariç), gayrisafi temettü tutarının % 15'i;

b) Tüm diğer durumlarda gayrisafi temettü tutarının % 20'si.

Bu fıkra hükümleri, içinden temettü ödemesi yapılan şirket kazancının vergilendirilmesini etkilemeyecektir.

3. Bu maddede kullanılan «temettü» terimi, hisse senetlerinden, intifa senetlerinden veya intifa haklarından, kurucu hisse senetlerinden veya alacak niteliğinde olmayıp kazançta katılmayı sağlayan diğer haklardan elde edilen gelirleri, bunun yanısıra dağıtım yapan şirketi mukimi olduğu Devletin mevzuatına göre, vergileme yönünden hisse senetlerinden elde edilen gelirlerle aynı muameleyi gören diğer şirket haklarından elde edilen gelirleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan bir şirket diğer Âkit Devlette kazanç sağladığında veya gelir elde ettiğinde, bu şirketçe ödenen temettüler üzerinden veya şirketin dağıtılmamış kazancı üzerinden, söz konusu diğer Âkit Devlet tarafından vergi alınmaz. Dağıtılan temettülerin veya dağıtılmamış kazancın tamamen veya kısmen bu diğer Devlette elde edilen kazanç veya gelirden oluşması durumu değiştirmez. Bunun istisnasını, bu tür temettülerin diğer Âkit Devletin mukimi olan bir kişiye ödenmesi veya temettü elde edilme olayı ile bu diğer Devlette yer alan bir işyeri ya da sabit yer arasında önemli bir bağ bulunması oluşturur.

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan gerçek temettü lehdarı, temettüyü ödeyen şirketin mukim olarak bulunduğu diğer Âkit Devlette, sahip olduğu bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve söz konusu temettü elde edilme olayı ile bu işyerinin arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışıdır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

Madde 11

FAİZ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devlet mukimine ödenen faiz, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, bu faiz elde edildiği Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak kendisine ödemede bulunulan kişi faizin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi aşağıdaki miktarları aşamayacaktır.

a) İki yılı aşan borçlarda ve alacak taleplerinde ödenen faizin gayrisafi tutarının % 10'u;

b) Diğer bütün durumlarda faizin gayrisafi tutarının % 15'i.

3. 2 nci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devlet, onun politik alt bölümü, mahalli idaresi veya Merkez Bankası tarafından elde edilen faiz yalnızca, bu diğer Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

4. Bu maddede kullanılan «faiz» terimi, devlet tahvillerinden ve ipotek garantisine bağlı olsun olmasın veya kazancı paylaşma hakkını tanıyan tanınmış her çeşit özel sektör tahvilinden ve her nevi alacakdan doğan gelir ile bu gelirin elde edildiği Devletin vergi mevzuatına göre ikrazat geliri sayılan bütün diğer gelirleri kapsar,

5. Bir Âkit Devlet mukimi olan gerçek faiz lehdarı, faizin elde edildiği diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve söz konusu faizin ödendiği alacak ile bu işyeri arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda 7 nci madde hükümleri uygulanacaktır.

6. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahalli idaresi veya mukimi tarafından ödenen faizin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, faiz ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette faiz ödemeye neden olan borç - alacak ilişkisiyle bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve faiz bu işyerinden kaynaklandığında, söz konusu faizin işyerinin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

7. Alacak karşılığında ödenen faizin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aştığında, bu Madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatına göre vergilendirilecektir.

Madde 12
GAYRİMADDİ HAK BEDELLERİ

1. Bir Âkit Devlette doğan ve diğer Âkit Devletin bir mukimine ödenen gayrimaddî hak bedelleri, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. Bununla beraber, söz konusu gayrimaddî hak bedelleri elde edildikleri Âkit Devlette ve o Devletin mevzuatına göre de vergilendirilebilir; ancak kendisine ödemedede bulunulan kişi gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı ise, bu şekilde alınacak vergi gayrimaddî hak bedelinin gayrisafi tutarının % 10'unu aşmayacaktır.

3. Bu maddede kullanılan «gayrimaddî hak bedelleri» terimi, sinema filimleri, radyo - televizyon yayınlarında kullanılan filimler ve bantlar dahil olmak üzere her çeşit patentin, alameti farikanın, desen veya modelin, planın, gizli formül veya üretim yönteminin veya sınai, ticarî, bilimsel tecrübeye dayalı bilgi birikiminin kullanma imtiyazı, kullanma hakkı veya satışı ile sınai, ticarî, bilimsel teçhizatın kullanma imtiyazı veya kullanma hakkı karşılığında ödenen her türlü bedelleri kapsar.

4. Bir Âkit Devlet mukimi olan gayrimaddî hak bedelinin gerçek lehdarı bu bedelin elde edildiği diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri vasıtasıyla ticarî faaliyette bulunursa ve söz konusu bedelin ödendiği hak veya varlık ile bu işyeri arasında önemli bir bağ bulunmaktaysa, 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleri uygulama dışı kalacaktır. Bu durumda 7 nci Madde hükümleri uygulanacaktır.

5. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü, mahallî idaresi veya mukimi tarafından ödenen gayrimaddî hak bedelinin, o Devlette elde edildiği kabul olunacaktır. Bununla beraber, gayrimaddî hak bedelini ödeyen kişi mukim olsun ya da olmasın, bir Âkit Devlette gayrimaddî hak bedelini ödemeye neden olan hak veya varlık ile bağlantılı bir işyerine sahip olduğunda ve bu gayrimaddî hak bedeli bu işyerinden kaynaklandığında, söz konusu gayrimaddî hak bedelinin işyerinin bulunduğu Devlette elde edildiği kabul olunacaktır.

6. Kullanım, hak veya bilgi karşılığında ödenen gayrimaddî hak bedelinin miktarı, ödeyici ile gerçek lehdar arasında veya her ikisi ile bir başka kişi arasında varolan özel ilişki nedeniyle, böyle bir ilişkinin olmadığı durumlarda ödeyici ve gerçek lehdar arasında kararlaştırılacak miktarı aşığında, bu madde hükümleri en son bahsedilen miktara uygulanacaktır. Bu durumda ilave ödeme, bu Anlaşmanın diğer hükümleri de dikkate alınarak, her bir Âkit Devletin mevzuatı uyarınca vergilendirilebilecektir.

Madde 13
SERMAYE DEĞER ARTIŞ KAZANÇLARI

1. 6 ncı Maddenin 2 nci fıkrasında tanımlanan bir gayrimenkul varlığın elden çıkarılmasından doğan kazanç ve bu varlığın yer aldığı Âkit Devlette vergilendirilebilir.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyerinin ticarî varlığına dahil taşınabilir varlığın veya bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette serbest meslek faaliyeti icra etmek üzere kullandığı bir sabit yere ait taşınabilir varlığın elden çıkarılmasından doğan kazanç, bu işyerinin veya sabit yerin (yalnız veya tüm teşebbüsle birlikte) elden çıkarılmasından doğan kazanç da dahil olmak üzere, bu diğer Devlette vergilendirilebilir. Bununla beraber, uluslararası trafikte işletilen gemilerin veya uçakların ve bu gemi veya uçakların işletilmesine ilişkin taşınabilir varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç yalnızca, bu teşebbüsün mukim bulunduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkralarda değinilenler dışında kalan varlıkların elden çıkarılmasından doğan kazanç yalnızca, elden çıkarılan mukim olduğu Âkit Devlette vergilendirilebilecektir.

Bununla beraber, diğer Âkit Devlette doğan ve bundan bir önceki cümlede bahsedilen sermaye değer artış kazançları, alış ve satış arasındaki süre bir yıl aşmadığı takdirde bu diğer Âkit Devlette de vergilendirilebilir.

Madde 14
SERBEST MESLEK FAALİYETLERİ

1. Bir Âkit Devlet mukiminin serbest meslek faaliyetleri veya bağımsız nitelikteki diğer faaliyetler dolayısıyla elde ettiği gelir, bu faaliyetler diğer Âkit Devlette icra edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer faaliyetler diğer Devlette icra edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette icra ettiği serbest meslek faaliyetleri ve bağımsız nitelikteki diğer faaliyetlerden elde ettiği gelir eğer :

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette bir takvim yılı içinde bir veya bir kaç seferde 183 günü aşmamak üzere kalırsa ve

b) Ödeme, bu diğer Âkit Devletin mukimi olmayan bir kişi tarafından veya böyle bir kişi adına yapılırsa ve

c) Ödeme, bu odemeyi yapan kişinin bu diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,

Yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir.

Madde 15
BAĞIMLI FAALİYETLER

1. 16, 18, 19 ve 20 nci Madde hükümleri saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukiminin bir hizmet âkdi dolayısıyla elde ettiği ücret, maaş ve diğer benzeri menfaatler, bu hizmet diğer Âkit Devlette ifa edilmedikçe, yalnız ilk bahsedilen Devlette vergilendirilecektir. Eğer hizmet diğer Devlette ifa edilirse, buradan elde edilen gelir diğer Devlette vergilendirilebilir.

2. 1 inci fıkra hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlette ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir, eğer :

a) Gelir elde eden kişi, bu diğer Devlette bir mali yıl içinde bir veya bir kaç seferde 183 günü aşmamak üzere kalırsa ve

b) Ödeme, bu diğer Âkit Devletin mukimi olmayan bir işveren tarafından veya böyle bir işveren adına yapılırsa ve

c) Ödeme, işverenin diğer Devlette sahip olduğu bir işyerinden veya sabit yerden yapılmazsa,
Yalnızca ilk bahsedilen Devlette vergilendirilebilecektir.

3. Bu Maddenin bundan önceki hükümlerine bakılmaksızın, bir Âkit Devlet mukiminin uluslararası trafikte işletilen bir gemi veya uçakta ifa ettiği hizmet dolayısıyla elde ettiği gelir yalnızca, bu Devlette vergilendirilecektir.

Madde 16
MÜDÜRLERE YAPILAN ÖDEMELER

Bir Âkit Devlet mukiminin diğer Âkit Devlet mukimi olan bir şirketin Yönetim Kurulu üyesi olması dolayısıyla eline geçen prim, ikramiye, huzur hakkı ve diğer benzeri ödemeler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir.

Madde 17
ARTİST VE SPORCULAR

1. 14 ve 15 inci Madde hükümleriyle bağlı kalmaksızın, bir Âkit Devlet mukimi olan ve tiyatro, sinema, radyo, televizyon artistliği yapan ve müzisyen olarak çalışan sanatçıların ve bunun yanı sıra sporcuların diğer Âkit Devlette icra ettikleri faaliyetler dolayısıyla elde ettikleri gelirler, bu diğer Devlette vergilendirilebilir,

2. Bir sanatçının ya da sporcunun icra ettiği faaliyetlerden doğan gelir, kendisine değil de bir başkasına yönelirse, bu gelir 7, 14 ve 15 inci Madde hükümleriyle bağlı kalmaksızın, sanatçı ya da sporcunun faaliyetlerinin icra edildiği Âkit Devlette vergilendirilebilir.

3. 1 inci ve 2 nci fıkra hükümleriyle bağlı kalmaksızın, sanatçı ve sporcuların bir Âkit Devlette icra ettikleri faaliyetlerden elde ettikleri gelir, bu ziyaretin diğer Âkit Devletin, politik alt bölümünün, mahallî idaresin'in veya diğer kamu kuruluşlarının kamusal fonlarından finanse edilmesi kaydıyla, ilk bahsedilen Âkit Devlette vergilendirilmeyecektir. Bu kapsama kâr amacı gütmeyen hayır kurumlarının bu tür faaliyetlerden elde ettiği gelir de dahildir; ancak bu gelirin hiçbir şekilde başkalarına ödenmemesi, herhangi bir şekilde şahsî menfaatlere tahsis edilmemesi, bunun yanı sıra mallıkların, üyelerin, hissedarların şahsî kullanımına hiçbir şekilde açık tutulmaması zorunludur.

Madde 18

EMEKLİ MAAŞLARI

19 uncu Maddenin 1 inci fıkra hükmü saklı kalmak üzere, bir Âkit Devlet mukîmine geçmiş çalışmalarının karşılığında ödenen emekli maaşları ve sağlanan diğer benzeri menfaatler, yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir. Bu hüküm aynı zamanda bir Âkit Devlet mukîmine sağlanan ömür boyu gelire de uygulanacaktır.

Madde 19

KAMU GÖREVLERİ

1. Bir Âkit Devletin kendisine, politik alt bölümüne veya mahallî idaresine bir kamu görevi dolayısıyla herhangi bir gerçek kişi tarafından verilen hizmetler karşılığında, bu Âkit Devlet, politik alt bölüm veya mahallî idare tarafından sağlanan menfaatler, emekli maaşları da dahil, yalnızca bu Devlette vergilendirilebilecektir.

2. Bir Âkit Devletin kendisi, politik alt bölümü veya mahallî idaresi tarafından yürütülen ticarî faaliyetlerle bağlantılı hizmetler karşılığında sağlanan menfaatlere ve emekli maaşlarına 15, 16 ve 17 nci maddelerin hükümleri uygulanacaktır.

Madde 20

ÖĞRETMEN VE ÖĞRENCİLER

1. Bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit Devlette yalnızca öğrenim veya meslekî yetiştirme amacıyla geçici olarak ikamet eden bir öğrenci veya stajyerin, geçim, öğrenim veya meslekî yetiştirme masraflarını karşılamak için, bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan gelen paralar, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

2. Aynı şekilde, bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit Devlette yalnızca öğretim ve bilimsel araştırma yapmak amacıyla geçici olarak ikamet eden bir öğretmen veya öğretim üyesinin iki yılı aşmayan bir süre veya süreler için öğretim veya araştırma karşılığında, bu diğer Devletin dışındaki kaynaklardan sağladığı paralar, bu diğer Devlette vergiden muaf tutulacaktır.

3. Bir Âkit Devletin vatandaşı olup, diğer Âkit Devlette öğrenimi veya mesleği ile ilgili uygulama alışkanlıkları kazanmak üzere, bir takvim yılı içinde 183 günü aşmayacak şekilde hizmet ifa eden bir öğrenci veya stajyerin eline geçen ücretler, bu diğer Devlette vergilendirilmeyecektir.

Madde 21
DIĞER GELİRLER

Bir Âkit Devlet mukiminin, nerede doğarsa doğsun, bu Anlaşmanın daha önceki Maddelerinde kavranmayan gelir unsurları yalnızca bu Devlette vergilendirilecektir.

Madde 22
ÇİFTE VERGİLEMEYİ ÖNLEME

1. Türkiye'de mukim olanlar için çifte vergileme aşağıdaki şekilde önlenecektir.

Türkiye dışındaki ülkelerde ödenen verginin Türk vergisinden mahsubunu düzenleyen Türk vergi mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere (bu Anlaşmanın genel prensiplerini etkilememek şartıyla), Kore Kanunları ve bu Anlaşma gereğince, Kore'de doğan gelir üzerinden doğrudan doğruya veya indirim suretiyle ödenen Kore vergisi, bu gelire ilişkin Türk vergisinden (gelir vergisi, kurumlar vergisi ve bunların yerine geçen veya bunlara ilave olan diğer herhangi bir vergi dahil) mahsup edilecektir. Bununla beraber bu mahsup, Türk vergisine matrah olan toplam gelir içinde yer alan Kore kaynaklı gelir için hesaplanan Türk vergisinin miktarını aşmayacaktır.

2. 1 inci fıkranın amaçları bakımından, «ödenen Kore vergisi» terimi, Kore vergi mevzuatı gereğince ödenmesi gereken; fakat Kore'nin ekonomik kalkınmasını hızlandırmaya yönelik teşvik mevzuatı gereğince muafiyete veya indirime tabi tutulan Kore vergilerini de kapsamaktadır. Söz konusu teşvik mevzuatının, ya bu Anlaşmanın imza tarihinde yürürlükte olması veya bu hükümlerin yerine ya da bunlara ilaveten getirilmişlerse, Âkit Devletin yetkili makamlarınca önemli ölçüde benzer karakterde olduklarının bildirilmesi gereklidir. Ancak bu fıkra gereğince, ödenen vergi gibi işlem görecektir olan miktar, aşağıda gösterilen oranlara eşit tutulacaktır :

a) 10 uncu Maddenin 2 (a) bendinde bahsedilen temettülerde, temettünün gayri safi tutarının % 15'i; 10 uncu Maddenin 2 (b) bendinde bahsedilen temettülerde temettünün gayri safi tutarının % 20'si;

b) 11 inci Maddenin 2 (a) bendinde bahsedilen faizlerde, faizin gayri safi tutarının % 10'u; 11 inci Maddenin 2 (b) bendinde bahsedilen faizlerde faizin gayri safi tutarının % 15'i ve

c) 12 nci Maddenin 2 nci fıkrasında bahsedilen gayri maddî hak bedellerinde, gayri maddî hak bedelinin gayri safi tutarının % 10'u,

Bununla beraber eğer Kore, iç mevzuatı gereğince, yukarıda bahsedilen temettü, faiz ve gayri maddî hak bedellerinde, dar mükelleflere, yukarıda belirtilenlerden daha düşük vergi oranları uygulamaya başlarsa, bu fıkra bahsedilen vergi miktarları, söz konusu düşük oranlara göre belirlenen miktarlar olacaktır.

3. Kore'de mukim olanlar için çifte vergileme aşağıdaki şekilde önlenecektir :

Kore dışındaki ülkelerde ödenen verginin Kore vergisinden mahsubunu düzenleyen Kore vergi mevzuatı hükümleri saklı kalmak üzere (bu Anlaşmanın genel prensiplerini etkilememek şartıyla), Türkiye Kanunları ve bu Anlaşma gereğince, Türkiye'de doğan gelir üzerinden doğrudan doğruya veya indirim suretiyle ödenen Türk vergisi (temettüler için, temettünün içinden ödendiği kazancın vergisi hariç), bu gelire ilişkin Kore vergisinden (gelir vergisi, kurumlar vergisi ve bunların yerine geçen veya bunlara ilave olan diğer herhangi bir vergi dahil) mahsup edilecektir. Bununla beraber bu mahsup, Kore vergisine matrah olan toplam gelir içinde yer alan Türkiye kaynaklı gelir için hesaplanan Kore vergisinin miktarını aşmayacaktır.

4. 3 üncü fıkranın amaçları bakımından, «ödenen Türk vergisi» terimi, Türk vergi mevzuatı gereğince ödenmesi gereken, fakat Türkiye'nin ekonomik kalkınmasını hızlandırmaya yönelik teşvik mevzuatı gereğince muafiyete veya indirime tabi tutulan Türk vergilerini de kapsamaktadır. Söz konusu teşvik mevzuatının, ya bu Anlaşmanın imza tarihinde yürürlükte olması veya bu hükümlerin yerine ya da bunlara ilaveten getirilmişlerse, Âkit Devletin yetkili makamlarınca önemli ölçüde benzer karakterde olduklarının bildirilmesi gereklidir. Ancak bu fıkra gereğince, ödenen vergi gibi işlem görecektir olan miktar, aşağıda gösterilen oranlara eşit tutulacaktır.

- a) 10 uncu maddenin 2 (a) bendinde bahsedilen temettülerde, temettünün gayrisafi tutarının % 15'i; 10 uncu maddenin 2 (b) bendinde bahsedilen temettülerde, temettünün gayrisafi tutarının % 20'si;
- b) 11 inci maddenin 2 (a) bendinde bahsedilen faizler, faizin gayrisafi tutarının % 10'u; 11 inci maddenin 2 (b) bendinde bahsedilen faizlerde faizin gayrisafi tutarının % 15'i ve
- c) 12 nci maddenin 2 nci fıkrasında bahsedilen gayrimaddî hak bedellerinde, gayrimaddî hak bedelinin gayrisafi tutarının % 10'u.

Bununla beraber eğer Türkiye, iç mevzuatı gereğince, yukarıda bahsedilen temettü, faiz ve gayrimaddî hak bedellerinde, dar mükelleflere, yukarıda belirtilenlerden daha düşük vergi oranları uygulamaya başlarsa, bu fıkrada bahsedilen vergi miktarları, söz konusu düşük oranlara göre belirlenen miktarlar olacaktır.

Madde 23

AYRIM YAPILMAMASI

1. Bir Âkit Devletin vatandaşları diğer Âkit Devlette o Devletin vatandaşlarının aynı koşullarda karşı karşıya kaldıkları veya kalacakları vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

2. Bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlette sahip olduğu bir işyeri, bu diğer Devletin aynı faaliyetleri yürüten bir teşebbüsüne göre daha az lehe bir vergilemeyle karşı karşıya kalmıyacaktır.

3. Bir Âkit Devletin, diğer Âkit Devletin bir veya birkaç mukimi tarafından, doğrudan doğruya veya dolaylı olarak, kısmen veya tamamen sermayesine sahip olunan veya kontrol edilen teşebbüsleri, ilk bahsedilen Devlette, benzeri teşebbüslerin tabi oldukları veya olacakları vergilemeden ve buna bağlı mükellefiyetlerden değişik veya daha ağır vergilemeye ve buna bağlı mükellefiyetlere tabi tutulmayacaklardır.

4. Bu hükümler, bir Âkit Devletin kendi mukimlerine şahsî ve ailevî durumları dolayısıyla uyguladığı şahsî indirimleri, vergi ve matrah indirimlerini diğer Âkit Devlet mukimlerine de uygulama zorunda olduğu yönünde anlaşılacaktır.

5. 9 uncu maddenin 1 inci fıkrası, 11 inci maddenin 7 nci fıkrası veya 12 nci maddenin 5 inci fıkrası hükümlerinin uygulanacağı haller hariç olmak üzere, bir Âkit Devlet teşebbüsünün diğer Âkit Devlet mukimlerinden birine ödediği faiz, gayrimaddî hak bedeli veya diğer başka paralar, eğer aynı koşullar altında ilk bahsedilen Devletin mukimlerinden birine de ödenecek idiyse, bu ödemeler, söz konusu teşebbüsün vergi matrahı hesaplanırken, gider olarak indirilebilecektir.

Madde 24

BİLGİ DEĞİŞİMİ

1. Âkit Devletlerin yetkili makamları gerek bu Anlaşmanın, gerekse iç mevzuatlarının işlerlik kazanabilmeleri için ihtiyaç duyulan bilgileri, iç mevzuattaki vergileme bu Anlaşma ile uyum halinde olduğu sürece, değişime tabi tutacaklardır.

Bu şekilde değişime tabi tutulan bütün bilgiler gizli tutulacak ve ancak, bu Anlaşmada belirtilen vergilerin tahakkuk veya tahsilleriyle veya bu hususlardaki şikâyet ve itirazlara bakmakla görevli kişi veya makamlara ve bunun yansısı yukarıda bahsedilen vergilere ilişkin cezaî kovuşturmalar için adli makamlara verilebilecektir.

2. 1 inci fıkra hükümleri, hiçbir surette Âkit Devletlerden birini :

a) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatına veya idarî alışkanlıklarına uymayacak idarî önlemler alma;

b) Kendinin veya diğer Âkit Devletin mevzuatı veya normal idarî işlemleri çerçevesinde elde edilemeyen bilgileri sunma;

c) Herhangi bir ticarî, sınıf, meslekî sırrı veya ticarî işlemi aleni hale getiren bilgileri veya aleniyetli kamu düzenine aykırı düşen bilgileri verme;

Yükümlülüğü altına sokacak şekilde yorumlanamaz.

Madde 25
KARŞILIKLI ANLAŞMA USULÜ

1. Bir Âkit Devlet mukimi, Âkit Devletlerden birinin veya her ikisinin işlemlerinin kendisi için bu Anlaşma hükümlerine uygun düşmeyen sonuçlar yarattığı veya yaratacağı kanaatine vardığında, bu Devletlerin iç mevzuatlarında öngörülen müracaat usulleriyle bağlı kalmaksızın, durumu mukimi olduğu Âkit Devletin yetkili makamlarına arz edebilir.

2. Söz konusu yetkili makam, itirazı haklı bulmakla beraber kendisi uygun bir çözüme ulaşamadığı takdirde, bu anlaşmaya ters düşen bir vergilemeyi önlemek amacıyla, diğer Âkit Devletin yetkili makamıyla karşılıklı anlaşmaya gayret sarfedecektir.

3. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bu anlaşmanın yorumundan veya uygulamasından kaynaklanan her türlü güçlüğü ve tereddüdü karşılıklı anlaşmayla çözmek için gayret göstereceklerdir. Aynı zamanda, bu anlaşmada çözüme kavuşturulamamış durumlardan kaynaklanan çifte vergilemenin ortadan kaldırılması için birbirlerine danışabilirler.

4. Âkit Devletlerin yetkili makamları, bundan önceki fıkralarda belirtilen hususlarda anlaşmaya varabilmek için birbirleriyle doğrudan doğruya haberleşebilirler.

5. Bir Âkit Devletin diğer Âkit Devlette hizmet ifa eden vatandaşları, vergi sorunlarının halli için, kendi Devletlerinin bu hususta yetkili makamının bu diğer Âkit Devlete gönderdiği memurların yardımına başvurabilir. Bu makam ve memurların yetki ve sorumlulukları, bu diğer Âkit Devletin hukukî düzenlemelerine göre belirlenir.

Eğer belirtilen faaliyetler bu diğer Âkit Devlette resmî lisans konusu ise, bu faaliyetler ancak, bu diğer Âkit Devletin mevzuatı gereğince yetkili kılınmış olan kişi ve makamlarla işbirliği halinde icra edilebilir.

Madde 26
DİPLOMASİ VE KONSOLOSLUK MEMURLARI

Bu Anlaşma hükümleri, diplomasi ve konsolosluk memurlarının devletler hukukunun genel kuralları ve özel anlaşma hükümleri uyarınca yararlandıkları malî ayrıcalıkları etkilemeyecektir.

Madde 27
YÜRÜRLÜĞE GİRME

1. Bu Anlaşma onaylanacak ve onay belgeleri en kısa zamanda Seul'de teati edilecektir.
2. Anlaşma, onay belgelerinin teatisinden otuz gün sonra yürürlüğe girecek ve hükümleri :
 - a) Türkiye Cumhuriyetinde, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yıl izleyen yılın 1 Ocak günü başlayan veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergilere;
 - b) Kore Cumhuriyetinde, Anlaşmanın yürürlüğe girdiği yıl izleyen yılın 1 Ocak günü başlayan veya daha sonra başlayan her vergilendirme dönemine ilişkin vergilere uygulanacaktır.

Madde 28
YÜRÜRLÜKTEN KALKMA

1. Bu Anlaşma sürekli olarak yürürlükte kalacaktır.
2. Bu Anlaşmanın onaylanmasını takip eden beşinci yılın 1 Ocak gününden itibaren her bir Âkit Devlet, her bir takvim yılının en az ilk altı ayında diplomatik yollarla yürürlükten kalkma bildiriminde bulunarak Anlaşmayı feshedebilir. Bu durumda Anlaşma :
 - a) Türkiye Cumhuriyetinde, yürürlükten kalkma bildiriminde bulunulan yıl izleyen yılın 1 Ocak günü başlayan veya daha sonra başlayan vergilendirme dönemine ilişkin vergiler için;
 - b) Kore Cumhuriyetinde, yürürlükten kalkma bildiriminde bulunulan yıl izleyen yılın 1 Ocak günü başlayan veya daha sonra başlayan vergilendirme dönemi için;

Hüküm ifade etmeyecektir.

Bu hususları teyiden, iki Devlet'in tam yetkili temsilcileri, işbu Anlaşmayı imzaladılar ve mühürleri vaz' ettiler.

Türkçe, Korece ve İngilizce olarak üç nüsha halinde ve her üç metinde aynı derecede geçerli olmak üzere, 24 Aralık 1983 tarihinde Ankara'da düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olduğu takdirde İngilizce metin geçerli olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti Adına
Ercüment YAVUZALP
Dışişleri Bakanlığı
Genel Sekreteri

Kore Cumhuriyeti Adına
ROH Jae-Won
Dışişleri Bakanı
Yardımcısı

PROTOKOL

Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti ile Kore Cumhuriyeti Hükümeti arasında Gelir Üzerinden Alınan Vergilerde Çifte Vergilendirmeyi Önleme ve Diğer Bazı Hususları Düzenleme konusunda bir Anlaşma imzalayan taraflar, aşağıdaki hükümlerin Anlaşmanın bir çözümü oluşturduğu hususunda anlaşmaya varmışlardır.

1. Anlaşmanın 2 nci Maddesinin 3 üncü fıkrasının (a) bendi bakımından, Anlaşmanın, gelir ve kurumlar vergisine dayanılarak alınan Kore savunma vergisinde uygulanacağı anlaşılmaktadır.

2. Anlaşmanın 7 nci maddesinin 3 üncü fıkrası bakımından, bir işyerinin kazancı belirlenirken teşebbüsün yönetim ve genel idare giderlerinin makul bir miktarının gider olarak indirilebileceği anlaşılmaktadır.

Bu tür giderlerin makul miktarı, aşağıdaki usullerden hangisi vergi mükellefinin en çok menfaatine uygunsa, ona göre hesaplanacaktır. Bununla beraber, aksine kabul edilebilir ve tatminkâr bir neden olmadıkça, bu giderler her yıl aynı usule göre belirlenecektir;

a) Teşebbüsün ve işyerinin toplam ciroları arasındaki orantı (ciro usulü);

b) Teşebbüsün ve işyerinin toplam gayrisafi kârları arasındaki orantı (Gayrisafi kâr usulü);

c) Teşebbüsün ve işyerinin toplam işletme sermayeleri arasındaki orantı (İşletme sermayesi usulü);

d) Âkit Devletlerin yetkili makamlarınca üzerinde anlaşmaya varabilen diğer herhangi bir tatminkâr usul.

3. 7 nci madde bakımından, bir Âkit Devletin teşebbüsü bir işyeri vasıtasıyla diğer Âkit Devlette bir kazanç veya gelir elde ettiğinde, bu diğer Devlet bu kazanç veya gelir üzerinden yalnızca, duruma göre, gelir vergisi veya kurumlar vergisi alabilecektir; bu diğer Âkit Devlet, hiçbir durumda, bu kazanç veya gelir üzerinden hiçbir çeşit ilave vergi almayacaktır. Özellikle bu ilave vergiler kapsamına Türkiye için, 7 nci madde gereğince vergilendirildikten sonra kalan kısmı uygulanan temettü vergisini ve Kore için, savunma vergisi ve oturma vergisini almaktır.

4. 7 nci maddenin 1 inci fıkrası bakımından, sahte satış düzenlemelerinin Âkit Devletlerin yetkili makamları arasındaki haberleşme ile önleneceği anlaşılmaktadır;

5. 10, 11 ve 12 nci maddeler bakımından, «gerçek lehdar» deyiminin, bir üçüncü ülke mukiminin Türkiye veya Kore'den elde ettiği temettü, faiz ve gayri'naddî hak bedellerinde Çifte Vergileme Anlaşmasından yararlanmasını önleme yönünde yoruma tabi tutulacağı ve bu önlemenin Âkit Devletlerin mukimlerine doğru genişletilmeyeceği, anlaşılmaktadır.

6. 19 uncu maddenin 1 inci fıkrası bakımından, Âkit Devletlerden birinin mukimi olan bir kişinin diğer Âkit Devlette, iki Devlet arasında ticareti geliştirmek üzere, kendi Devleti namına bilgi toplama veya benzeri faaliyetler yürütmek konusunda bağımlı bir hizmet ifa etmesi halinde, bu kişinin fıkrada belirtilen kapsamda bir kamu görevi gördüğü anlaşılmaktadır.

Bu hususları teyiden imzalanan bu Protokol, Anlaşmada kelime kelime yer aldığı zaman aynı derecede geçerli ve doğruluğa sahip olacaktır.

Türkçe, Korece ve İngilizce olarak üç nüsha halinde ve her üç metin de aynı derecede geçerli olmak üzere 24 Aralık 1983 tarihinde ANKARA'da düzenlenmiştir. Metinler arasında farklılık olduğu takdirde İngilizce metin geçerli olacaktır.

Türkiye Cumhuriyeti Adına
Ercüment Yavuzalp
Dışışleri Bakanhğı
Genel Sekreteri

Kore Cumhuriyeti Adına
ROH Jae-Won
Dışışleri Bakan
Yardımcısı

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Cilt	Türkiye Büyük Millet Meclisi	
	Birleşim	Sayfa
4	69	4
17	109	433
18	110	44:45,52,102:105

I - Gerekeçeli 348 S. Sayılı basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 110 uncu Birleşim tutanağına bağılıdır.

II - Bu Kanunu; Türkiye Büyük Millet Meclisi Dışışleri ve Plan ve Bütçe komisyonları görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/489.